

Anna Stróżyk-Kowalska

Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku

Prawo pierwszeństwa w zawieraniu umów użytkowania obwodów rybackich – zasady i uwarunkowania

Wstęp

Rybackie korzystanie z publicznych śródlądowych wód powierzchniowych płynących przybierało na przestrzeni lat różne formy. Jeszcze dwadzieścia lat temu prawo rybackiego korzystania z wód przekazywane było w drodze pozwolenia wodnoprawnego na szczególnie korzystanie z wód śródlądowych do celów rybackich (PW 1974), w międzyczasie przybrało też formę dzierżawy jezior, by obecnie przyjąć postać ograniczonego prawa rzeczowego, czyli użytkowania (PW 2001). Zasady oddawania publicznych śródlądowych wód powierzchniowych płynących w rybackie użytkowanie regulują przepisy ustawy Prawo wodne, na mocy których organem uprawnionym do zawierania umów o oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego, w imieniu Skarbu Państwa, jest Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej (PW 2001).

Rok temu, 1 listopada 2013 r., weszła w życie nowelizacja ustawy o rybnictwie śródlądowym (URŚ 2013), w której zmodyfikowano zasady oddawania obwodów rybackich w użytkowanie, poprzez wprowadzenie tzw. prawa pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres. Z wprowadzonego prawa może skorzystać dotychczasowy uprawniony do rybnictwa, w danym obwodzie i dla danej umowy. Co więcej, znowelizowana ustawa doprecyzowała pojęcie uprawnionego do rybnictwa, definiując go jako osobę władającą obwodem rybackim na podstawie:

- umowy, o której mowa w art. 13 ust. 3 ustawy Prawo wodne, zawartej z właściwym organem administracji publicznej (Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej),
- umowy, o której mowa w art. 217 ust. 6 ustawy Prawo wodne (Dyrektor Agencji Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa – wcześniejszej Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa).

Aby uprawniony do rybnictwa mógł skorzystać z przysługującego mu prawa, winien złożyć pisemne oświadczenie o skorzystaniu z niego, w terminie co najmniej 6 miesięcy przed upływem okresu, na jaki umowa została zawarta. Oświadczenie takie musi spełniać wymogi art. 12 ust. 5 ustawy o rybnictwie śródlądowym

(URŚ 2009), którego treść stanowi, że w obwodzie rybnictwem uprawnioną do rybnictwa może być tylko jedna osoba fizyczna albo prawna, albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej. Złożone przez uprawnionego do rybnictwa w ustawowym terminie oświadczenie, przy jednoczesnym spełnieniu wymogu jednego podmiotu, pozwala na wszczęcie postępowania prowadzącego do zawarcia nowej umowy o oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego na okres 10 lat – chyba że strony, na drodze negocjacji, postanowią inaczej.

W umowie zawieranej na podstawie prawa pierwszeństwa określa się nowe warunki, w odniesieniu zarówno do corocznych nakładów rzeczowo-finansowych na zarybienia, jak i do stawki opłaty rocznej za użytkowanie obwodu. Określenie tych elementów zostaje przeliczone na podstawie danych z pełnych ostatnich trzech lat dotychczasowego rybnictwem korzystania z wód, w stosunku do wnoszonych opłat rocznych/czynszu dzierżawnego oraz do poniesionych nakładów rzeczowo-finansowych, tj. wymaganego operatem i wprowadzonego materiału zarybieniowego (URŚ 2013). Dla umów rybnictwem użytkowania obwodów rybackich, zawartych z Dyrektorami Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej, stawka opłaty rocznej oraz ilość minimalnych nakładów rzeczowo-finansowych na zarybienia będzie praktycznie tożsama; natomiast dla umów dzierżawy prawa rybnictwem użytkowania jezior, zawartych z Dyrektorami Agencji Nieruchomości Rolnych (w które Dyrektorzy Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej wstąpili z dniem 1 stycznia 2006 r.), elementy te będą wymagały wyliczenia i będą stanowiły istotną zmianę warunków umowy. Stawka opłaty rocznej za użytkowanie obwodu rybnictwem zostanie wówczas określona w wysokości równej maksymalnej stawce opłaty rocznej za 1 ha powierzchni obwodu rybnictwem, uwzględniającej typ wody i jej położenie. Jest ona określana na podstawie załącznika nr 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybnictwem (Rozporządzenie MRiRW 2007). Nakłady rzeczowo-finansowe na zarybienia będą odpowiadały równowartości czynszu dzierżawnego i nakładów rzeczowo-finanso-

wych z dotychczasowej umowy, wyliczonych na podstawie średniej z ostatnich 3 lat jej trwania, pomniejszonej o opłatę roczną, zgodnie z treścią art. 4 ust. 7 ustawy o rybnactwie śródlądowym (URŚ 2013).

Ustawa o zmianie ustawy o rybnactwie śródlądowym (URŚ 2010) co prawda zawierała zapis o prawie pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres, w stosunku do osoby będącej stroną dotychczasowej umowy, jednak literalna treść art. 4 ust. 3 i 4 tej ustawy nie pozwalała na zastosowanie wspomnianego prawa. Przepis stanowił, że „po upływie okresu, na jaki została zawarta umowa (tj. umowa zawarta z właściwym organem administracji publicznej) (...), osobie będącej stroną dotychczasowej umowy przysługuje prawo pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres. Osoba uprawniona, (...) powinna złożyć oświadczenie o skorzystaniu ze swojego prawa w terminie 30 dni od dnia upływu okresu, na jaki została zawarta umowa”. Taka konstrukcja przepisu wykluczała zawarcie umowy, bowiem złożenie oświadczenia przez osobę uprawnioną, po dacie wygaśnięcia tego uprawnienia, nie pozwala na zawarcie umowy wobec braku posiadania tytułu prawnego do jej przedmiotu. Ponadto jedyną możliwą wówczas formą oddania w użytkowanie obwodu rybnackiego był konkurs ofert o oddanie w użytkowanie tego obwodu. Zmienione w roku 2010 przepisy art. 4 ust. 1 pkt 2 oraz art. 4 ust. 3 i 4 ustawy o rybnactwie śródlądowym nie dotyczyły umów, o których mowa w art. 217 ust. 5a ustawy Prawo wodne, bowiem jednoznacznie wskazywały, że prawo pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres przysługiwało jedynie osobom władającym obwodem rybnackim na podstawie umowy zawartej z właściwym organem administracji publicznej, tj. Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej. Agencja Nieruchomości Rolnych nie jest organem administracji publicznej i dysponowała jedynie prawem do powierzonego jej mienia, tj. jezior, nie zaś do wód obwodu rybnackiego.

Celem pracy jest omówienie zmian i uwarunkowań zawierania umów rybnackiego użytkowania obwodów rybnackich, po wprowadzeniu prawa pierwszeństwa dla dotychczasowych uprawnionych do rybnactwa, na przestrzeni roku od obowiązywania tego prawa, w regionie wodnym Dolnej Wisły, a także przedstawienie przyszłej sytuacji zobowiązań umownych uprawnionych do rybnactwa w tym obszarze, w związku z wdrożonymi ustawą zmianami.

Materiały

Pracę oparto na danych statystycznych dotyczących obwodów rybnackich ustanowionych w regionie wodnym Dolnej Wisły oraz danych z umów zawartych i przejętych przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku na rybnackie korzystanie z wód tych obwodów.

Badany teren znajduje się w obszarze administrowanym przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej

w Gdańsku, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie przebiegu granic dorzeczy i regionów wodnych (Rozporządzenie RM 2006). W analizowanym okresie, ustanowione były 663 obwody rybnackie (Rozporządzenie DRZGW 2012). Spośród zawartych umów, pomiędzy 1 listopada 2013 r. a 31 października 2014 r., nie zakończyła się żadna umowa, jednak uprawnieni do rybnactwa mogli już złożyć oświadczenia w zakresie woli skorzystania z prawa pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres. Określony ustawą czas na wniesienie deklaracji o chęci skorzystania z prawa pierwszeństwa obejmował 7 umów użytkowania obwodów rybnackich oraz 3 umowy dzierżawy praw rybnackiego użytkowania jezior (umowy dzierżawy – w obszarze 9 obwodów rybnackich). W stosunku do jednej umowy dzierżawy obowiązywał czas zakreślony na wniesienie oświadczenia, nie podlega ona jednak prawu pierwszeństwa z uwagi na to, że przedmiot umowy określony jest jako część działki jeziora. Dla pozostałych umów, w zdecydowanej większości, koniec okresu obowiązywania przypada na pierwszą połowę lat 20. XXI wieku.

Wyniki i dyskusja

Pierwsze złożone oświadczenia uprawnionego do rybnactwa – jednego z okręgów Polskiego Związku Wędkarskiego, dotyczyły pięciu umów użytkowania rzecznych obwodów rybnackich, które zostały zawarte w 2004 r., z okresem obowiązywania do końca roku 2014. Zostały one złożone zgodnie z warunkami znowelizowanej ustawy – w wymaganym terminie i przez podmiot uprawniony, zgodnie z jego reprezentacją. Nowe nakłady rzeczowo-finansowe uległy nieznacznemu zwiększeniu. Zwiększenie to powstało z uwagi na wyższą cenę jednostkowej obligatoryjnego gatunku materiału zarybieniowego (w stosunku do ceny z roku 2004), który nie został zmieniony przez uprawnionego. Dodatkowo uprawniony uwzględnił alternatywny sortyment obligatoryjnego materiału zarybieniowego oraz dopuścił zarybienia fakultatywne innymi gatunkami. Kolejny z wniosków został złożony przez ten sam podmiot, w zakresie następných dwóch rzecznych obwodów rybnackich, dla których koniec obowiązywania umów przypada w pierwszym i trzecim miesiącu 2015 roku, a które zostały zawarte w roku 2005. Wniosek ten również został złożony zgodnie z wymogami ustawowymi, a proponowane nakłady rzeczowo-finansowe pozostawiły gatunek priorytetowy, uwzględniając sortymentowanie oraz uzupełniające zarybienia innymi gatunkami. Łączna wielkość powierzchni zasadniczej, w stosunku do siedmiu obwodów rybnackich objętych prawem pierwszeństwa, wynosi 160,50 ha.

Następny wniosek został złożony przez spółkę cywilną i dotyczył przedłużenia umowy dzierżawy prawa rybnackiego użytkowania jezior zawartej w roku 1994, na których w roku 2012 ustanowiono dwa odrębne obwody rybnackie. Wniosek został złożony niespełna 3 miesiące przed

końcem umowy, nie wpisywał się zatem w zastosowanie prawa pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres, z uwagi na niedotrzymanie terminu zgłoszenia oświadczenia woli. W związku z czym, po zakończeniu ustalonego umową czasu trwania, dotychczasowi uprawnieni do rybactwa utracą obecne prawo do pożytków z wód. Zasadnicza powierzchnia obu obwodów została określona przez obecnego uprawnionego do rybactwa na 225,2 ha. Z uwagi jednak na niewłaściwie określone prawa właścicielskie obu jezior, konkursy ofert dla obu jeziorowych obwodów rybackich zostaną ogłoszone po regulacji stanu prawnego tych jezior. W ich uregulowanie, w omawianym przypadku, zaangażowany będzie marszałek województwa, jako podmiot posiadający ustawowe uprawnienia właścicielskie do przedmiotowych jezior, na mocy art. 11 ustawy Prawo wodne (PW 2001). Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku nie posiada w omawianych przypadkach uprawnień właścicielskich do wód tych jezior.

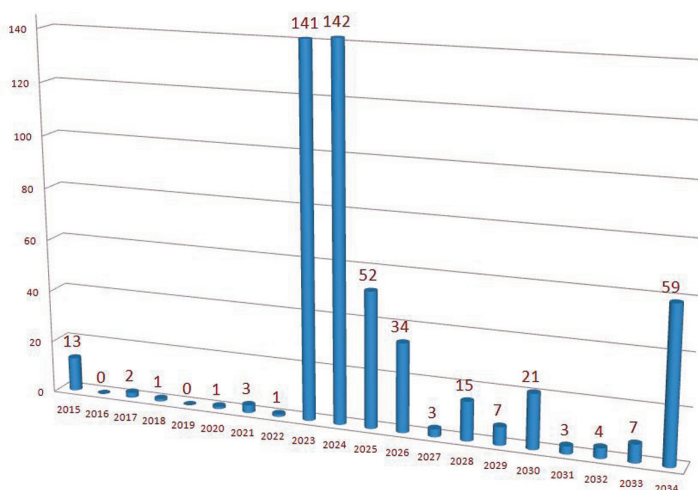
Ostatni wniosek, związany z korzystaniem z 7 obwodów rybackich, został złożony przez uprawnionego do rybactwa na mocy art. 217 ustawy Prawo wodne – którym w pierwotnej umowie były osoby fizyczne. Wobec notarialnego zrzeczenia się praw jednej osoby fizycznej na drugą, w zakresie umowy dzierżawy prawa rybackiego użytkownika jezior, z jednoczesnym przyjęciem praw przez drugą osobę fizyczną, możliwe będzie zastosowanie prawa pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres, z zachowaniem zasady jednego wymaganego podmiotu. Przypadek ten dotyczy obwodów jeziorowych, których łączna powierzchnia zasadnicza została określona na 357 ha. Rzeczony wniosek jest obecnie w fazie realizacji, bowiem koniec aktualnie obowiązującej umowy przypada na kwiecień 2015 r.

Od 1 stycznia 2006 r. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej stał się, jako reprezentant Skarbu Państwa, stroną umów w zakresie rybactwa śródlądowego w stosunku do jezior zaliczanych do wód, o których mowa w art. 11 ust. 2 i 4 ustawy Prawo wodne (PW 2001). Na mocy tej regulacji prawnej przejął on od Agencji Nieruchomości Rolnych również umowy, których przedmiot dotyczy np. tylko części jeziora przepływowego. Przypadki takie odnoszą się np. do jezior, zlokalizowanych na styku granic administracyjnych, co skutkowało rozbieżnymi oznaczeniami użytku jeziora w ewidencji gruntów (przykładowo: jezioro stanowią dwie działki geodezyjne, z których jedna posiada oznaczenie woda płynąca – Wp, druga woda stojąca – Ws). Koniec ważności jednej tego rodzaju umowy przypadał na grudzień 2014 r. i nie został w stosunku do niej złożony żaden wniosek o kontynuację umowy.

Dla wszystkich umów, co do których możliwe było złożenie oświadczenia woli co do chęci ich kontynuacji na

prawie pierwszeństwa, wnioski zostały złożone. W jednym przypadku realizacja wniosku nie była możliwa z uwagi na zbyt późno wniesione oświadczenie, co zgodnie z wytycznymi ustawowymi nie pozwalało na jego uwzględnienie. Wziąwszy pod uwagę możliwą liczbę obwodów rybackich, dla których wszczęcie postępowania o skorzystanie z prawa pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres było możliwe, w pierwszym roku jego stosowania – tj. 16 obwodów, procedurę realizacji wniosków rozpoczęto dla 14 z nich, co stanowi 87,5% możliwości skorzystania z prawa pierwszeństwa. Wybrana, a zarazem jedyna możliwa w tym okresie, próba 16 obwodów rybackich, spośród 663 obwodów ustanowionych, jest niewielka i stanowi tylko 2,4% wszystkich obwodów rybackich w regionie wodnym Dolnej Wisły. Pierwszy rok obowiązywania nowej regulacji prawnej pokazuje jednak, że uprawnieni do rybactwa chcą korzystać z możliwości kontynuacji zawartych wcześniej umów.

Przyszłe lata pokażą, w jakim zakresie prawo pierwszeństwa zostanie spożytkowane (rys. 1). Analizując następne 20 lat, w stosunku do obecnie trwających umów rybackiego korzystania, z prawa pierwszeństwa uprawnieni do rybactwa mogliby skorzystać w stosunku do 509 obwodów rybackich, z czego kulminacja wniosków o prawo pierwszeństwa przypadłaby na lata: 2023 (dla 141 obwodów rybackich), 2024 (dla 142 obwodów rybackich), 2025 (dla 52 obwodów rybackich) oraz 2034 (dla 59 obwodów rybackich). Dla pozostałych lat z przedziału od 2015 do 2034 roku średnia liczba obwodów, dla których możliwe byłoby zastosowanie przepisu wynosi 5 obwodów, przy czym najmniejsza liczba rocznie to 1 (lata: 2018, 2020, 2036), największa zaś 34 (rok 2026). W roku 2016 oraz 2019 nie kończy się żadna z zawartych obecnie umów.

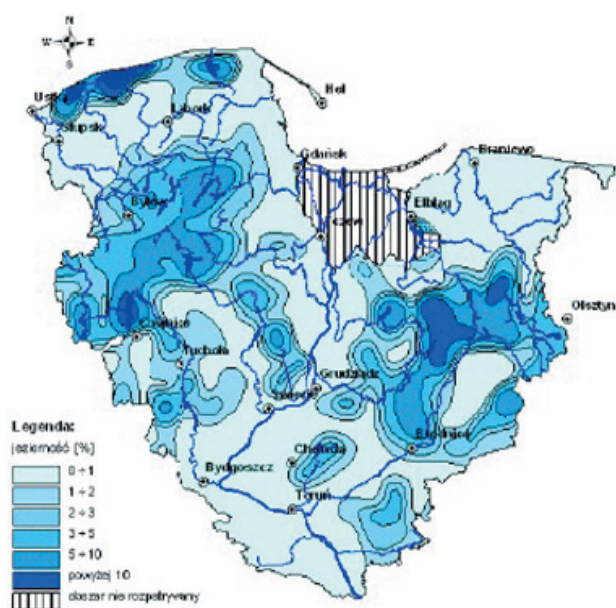
Rys. 1. Liczba umów kończąca się do 2034 r.

Podsumowanie

Wejście w życie znowelizowanej ustawy o rybactwie śródlądowym, w której poważna zmiana dokonała się w zakresie możliwości kontynuowania zawartych umów

rybackiego użytkowania obwodów rybackich oraz dzierżawy praw rybackiego użytkowania jezior – w formie nowo zawieranej umowy o oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego z prawem pierwszeństwa w zawarciu tej umowy na dalszy okres, pozwoliło uprawnionym do rybactwa na bardziej elastyczne planowanie, jak i zrównoważone prowadzenie gospodarki rybackiej w obwodach rybackich. W regionie wodnym Dolnej Wisły kulminacja realizacji prawa pierwszeństwa nastąpi w latach, dla których dziesięć i dwadzieścia lat temu Agencje Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa przedłużały umowy dzierżawne na rybackie użytkowanie wód jezior przepływowych, które były podpisywane jeszcze w latach 90. XX wieku, po transformacji gospodarczej, związanej z likwidacją państwowych gospodarstw rybackich (Zagórski 2000). Zawierane wówczas długoterminowe umowy dzierżawy obwodów rybackich, z podmiotami reprezentowanymi w większości przez byłych pracowników PGRyb, z uwagi na utrzymanie państwowej własności jezior, były odpowiedzią na potrzebę prywatyzacji mienia po zlikwidowanych gospodarstwach. Jednocześnie zapewniały one tym podmiotom stabilność gospodarowania po procesie przekształceń własnościowych (Mastyński 1998).

Region wodny Dolnej Wisły charakteryzuje się wysoką jeziornością (rys. 2), wynoszącą średnio dla obszaru od 5 do 10% (Pojezierze Bytowskie, Brodnickie, Chełmińskie, Kaszubskie, Wysoczyzna Żarnowiecka), do poziomu wskaźnika osiągającego ponad 10% (Pojezierze Iławskie, Krajeńskie i Olsztyńskie) (Jańczak 1997, Jańczak 1999). Tak wysoki stosunek powierzchni jezior do ogólnej powierzchni obszaru znajduje odzwierciedlenie w liczbie ustanowionych obwodów jeziorowych, których w analizowanym regionie jest 499, na wszystkie 663 obwody ustanowione. Umową objętych jest 87% obwodów jeziorowych

Rys. 2. Mapa jeziorności regionu wodnego Dolnej Wisły.

w obszarze, z czego 78% (w odniesieniu do obwodów), stanowią umowy zawierane jeszcze przez Agencje Nieruchomości Rolnych. Jako że były one negocjowane i aneksowane, w latach 2003-2005, w zakresie wydłużenia ich czasu trwania, zazwyczaj na okres lat dziesięciu i dwudziestu, kulminacja możliwości skorzystania z prawa pierwszeństwa przypada właśnie na lata kończące aneksowane umowy.

Zawierane w latach 90. XX wieku oraz w pierwszych latach XXI wieku umowy na rybackie korzystanie z jezior przepływowych, z uwagi na wieloletni okres ich obowiązywania, miały również niebagatelny wpływ na kształt obwodów rybackich, ustanowionych przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku (Rozporządzenie DRZGW 2004, 2005). Ustanawiając obwody konieczne było bowiem dopasowanie ich kształtu do obszaru wyznaczonego istniejącymi umowami dzierżawy prawa rybackiego użytkowania jezior. Często zdarzało się, że wydzierżawione wody nie obejmowały w przedmiocie umowy wszystkich jezior (np. z uwagi na małą dochodowość i znikome znaczenie gospodarcze), co skutkowało koniecznością utworzenia małych, niewielkich obszarowo pojedynczych obwodów, zlokalizowanych niejako „pomiędzy” obszarem objętym istniejącą umową. Konieczność ustanowienia obwodu w takich przypadkach wynika bezpośrednio z ustawy o rybactwie śródlądowym, która nakazuje podział wszystkich publicznych śródlądowych wód powierzchniowych płynących na obwody rybackie, nie zaś ustanawianie obwodów na tych wodach (URŚ 2009).

Wpływ na możliwość skorzystania z prawa pierwszeństwa w przyszłości będą miały również kwestie związane ze stanem prawnym wód oraz gruntów pod nimi, oddziałujące na umowy, zawarte np. dla części obwodu rybackiego. Sytuacja taka jest analogiczna do postępowań konkursowych o oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego – konkurs ofert nie jest bowiem ogłaszany w przypadku zaistnienia przesłanki związanej z nieuregulowanym stanem własności wód. Utrzymywany przez wieloletnia stan pasywności, przejawiający się brakiem bieżących regulacji stanu prawnego wód i brakiem doprowadzania do zgodności zapisów w ewidencji gruntów, jak i w treści ksiąg wieczystych z rzeczywistym stanem prawnym, doprowadził do nagromadzenia przypadków, wymagających uregulowania tego stanu. O ile włodarze wód czują konieczność szybkiego naprawienia zaistniałych zaszczości, o tyle nie są to prace, które udałoby się w krótkim czasie pozytywnie zakończyć, choćby z uwagi na koszty związane z regulacją stanu prawnego (np. podział geodezyjny, wyznaczenie linii brzegu, ekspertyza hydrologiczna), jak i na dostępność corocznych środków budżetowych na przedmiotowy cel. W pierwszej kolejności regulacji stanu prawnego podlegają grunty, co do których istnieje duże prawdopodobieństwo

szybkiego ukończenia procedury regulacyjnej oraz te, które wstrzymują bieg innych postępowań.

Podsumowując pierwszy rok obowiązywania nowej regulacji prawnej w zakresie prawa pierwszeństwa w zawarciu umowy użytkowania rybackiego na dalszy okres można wysnuć wnioski, że jest ona przepisem oczekiwany i trafny. Wprowadzony przepis jest poniekąd odpowiedzią ustawodawcy na oczekiwania środowiska rybackiego, w zakresie zapewnienia możliwości ciągłości gospodarowania rybackiego na wodach Skarbu Państwa, także pod względem zapewnienia zatrudnienia oraz kontynuacji wykorzystywania i pożytkowania środków, poniesionych na modernizację i usprawnienia bazy rybacko-wędkarskiej i przetwórczej. Pełna ocena wprowadzonych możliwości oraz ich realizacja będzie możliwa po dłuższym okresie od wdrożenia rzeczonych uprawnień.

Literatura

- Jańczak J. 1997 – Mapy rozmieszczenia jezior, jeziorność i retencyjność. Atlas jezior polskich, t. II, Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Poznań, 235: 2.
- Jańczak J. 1999 – Mapy rozmieszczenia jezior, jeziorność i retencyjność. Atlas jezior polskich, t. III, Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Poznań, 221: 2.
- Kasperek-Kawałek M. 2011 – Użytkownik rybacki 2011 – W: Kondycja polskiego rybactwa śródlądowego (Red.) M. Mizieliński, Wyd. PZW, Warszawa, 5: 27-36.
- Mastyński J. 1998 – Jeziora prywatne, reprivatyzowane czy państwowe – jak cofnąć czas o 100 lat? – W: Rybactwo jeziorowe. Rozwój, zmiany, trudności (Red.) A. Wołos, Wyd. IRŚ, Olsztyn: 121-124.
- PW 1974 – Ustawa z dnia 24 października 1974 r. Prawo wodne (Dz. U. nr 38, poz. 230 ze zm.).
- PW 2001 – Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012r., poz. 145 ze zm.).
- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie zmiany rozporządzenia nr 1/2003 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z dnia 5 listopada 2003 r. w sprawie ustanowienia obwodów rybackich (Dz. U. Woj. Pom. 2004, nr 53, poz. 1047; Dz. U. Woj. Kuj.-Pom. 2004, nr 56, poz. 980; Dz. U. Woj. Warm.-Maz. 2004, nr 56, poz. 693).
- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z dnia 1 sierpnia 2005 r. w sprawie zmiany rozporządzenia nr 1/2003 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z dnia 5 listopada 2003 r. w sprawie ustanowienia obwodów rybackich (Dz. U. Woj. Pom. 2005, nr 79, poz. 1601 ze zm.; Dz. U. Woj. Kuj.-Pom. 2005, nr 96, poz. 1763 ze zm.; Dz. U. Woj. Warm.-Maz. 2005, nr 100, poz. 1325 ze zm.).
- Rozporządzenie DRZGW 2012 – Rozporządzenie nr 8/2012 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z dnia 21 września 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia obwodów rybackich (Dz. U. Woj. Pom. 2012, poz. 3019; Dz. U. Woj. Kuj.-Pom. 2012, poz. 1984; Dz. U. Woj. Warm.-Maz. 2012, poz. 2551).
- Rozporządzeniu RM 2006 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie przebiegu granic dorzeczy i regionów wodnych (Dz. U. nr 126, poz. 878).
- Rozporządzenie MRiRW 2007 – Rozporządzenie Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego (Dz. U. Nr 27, poz. 181).
- URŚ 2009 – Ustawa z dnia 18 kwietnia 2009 r., (Dz. U. z 2009 r., nr 189, poz. 1471).
- URŚ 2010 – Ustawa o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym z dnia 24 września 2010 r., (Dz. U. z 2010 r., nr 200, poz. 1322).
- URŚ 2013 – Ustawa z dnia 30 sierpnia 2013 r. o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2013 r., poz. 1158).
- Zagórski T. 2000 – Przekształcenia własnościowe państwowych gospodarstw rybackich – W: Rybactwo jeziorowe (Red.) A. Wołos, Wyd. IRŚ, Olsztyn: 38-43.

Przyjęto po recenzji 5.02.2015 r.

THE RIGHT OF PRIORITY FOR ENTERING INTO AGREEMENTS FOR EXPLOITING FISHERIES DISTRICTS – PRINCIPLES AND CONDITIONS

Anna Stróżyk-Kowalska

ABSTRACT. The Inland Fisheries Act of November 1, 2013 created the opportunity to employ rights of priority by licensed fishers. In the first year this regulation was in force it was used in 14 of 16 fishery zones, which is an efficacy of 87.5%. The opportunity of employing this law will end in 2023, 2024, 2025, and 2034, when agreements regarding flow-through lakes signed prior to 2006 by the Agricultural Property Agency of the State Treasury expire. Nearly 400 agreements will expire during this period. The right of priority for extending agreements for further periods was anticipated by the fishing community. The first year the right of priority was in force indicated that this regulation was applied by the authorized entities.

Key words: law regulations, fishery zones, agreements of fish exploitation